

No. 10 - 12 1930

SCURTURILE

ORGANUL ASOCIAȚIEI CORPULUI DIDACTIC
DIN JUDEȚUL SOROCA

Publicație din colecția Periodice Naționale Vechi
„Moldavica” Biblioteca Națională a RM

Soroca Tip. P. Iitvac

Sumarul:

Educație și învățământ

Politica în învățământ de I. Căndiani	—	pag.	1
Renașterea Indiei prin școală de D. Hrițcu	—	„	9
Predarea geografiei de Ș. Sârbu	—	—	12
Creta de M. Ungureanu	—	—	15
Pomul de Crăciun de S. Harbore	—	—	17
Apel — — — — —	—	—	17
Un cunoscător al datoriei de A. Oțel	—	—	21
Cărți bune de citit de M. Bucur	—	—	23

Profesionale

O etapă în lupta pentru drepturi de A. V.	—	—	—	29
Statutul Casei de Ajutor	—	—	—	30
Pagina subsecțiilor	—	—	—	33
Darea de seamă a Băncii	—	—	—	36
Informațiuni — — — — —	—	—	—	37
Pagina Librăriei	—	—	—	38
Pagina Revizoratului	—	—	—	40
Tablou, poșta				

Solidaritatea

Organul Asociației corpului didactic din jud. Soroca

Educație și învățământ.

Politica în învățământ.

A face politică, a căuta mijloace potrivite spre a se crea țării un mediu prielnic de traiu bun și de propăsire pentru toți, ca fiecare locuitor să poată deveni folositor și adaptat societății la maximum a se grupa cu cetățenii statului spre a se urmări în aceste scopuri anumite principii de guvernământ, ar fi datoria fiecăruia dintre noi.

Chipul, însă, de-a fi folositor țării, atârnă de felul activității, ce desfășoară fiecare și de mijloacele ce le poate găsi spre a-și acoperi nevoile, în vederea bunului traiu urmărit. Din această cauză acțiunea politică e îndrumată de nevoile cetățenilor, statul trebuind să împace și să armonizeze acele nevoi, îndemnând pe toți la muncă constructivă.

În vremurile de după războiu n'am avut un guvern al armoniei sociale.

Din pricina unei atmosfere politice atât de grele, nici unul din partidele de guvernământ nu s'a putut gândi să deie țării școala de care are nevoie. Nici chiar partidul liberal nu a schimbat situația, căci cu toate că a căutat să construiască școli, în localurile făcute învățământul a rămas tot dezorientat. Nu s'a întreprins nimic spre a se spori puterea de acțiune a școlii, pentru educație, pentru propagarea științei și îmbunătățirea moravurilor. Astfel, de pildă, într-o școală primară oricât de frumoasă, însă fără material didactic și neîncălzită iarna, cum sunt cele mai multe din ele la țară, nu se poate face mult nici de către învățătorul cel mai experimentat. S'a găsit însă de cuviință mereu de a se trimite supliitori protejați de cluburi, risipindu-se zădarnic sute de milioane cu o politică sterilă.

Regimul actual s'a aratat și cu mai puțină tragere de inimă față de învățământ. Vedem cu toții că parcă s'a lucrat anume pentru coborîrea nivelului intelectual al acestei țări. A subminat școala primară, suprimându-se învățământul obligatoriu cerut de legile organice, a numit suplinitorii și cu mai multă insistență după plăcerea cluburilor, iar în urmă s'au căutat toate pricinile de a se suprima cât mai multe școli secundare și posturi în învățământul primar.

Politica generală a statului însă este aceea care armonizează activitatea politică a diferitelor nuanțe sociale ale statului. Și dacă prea adesea celelalte ramuri de activitate socială din stat poate să facă să devieze axa directivelor lor politice după reazăm, ce li se oferă în această activitate de către înjghebările economice, apoi învățământul și biserica, fiind legate chiar de temeliiile statului, nu se pot preta la aceste deviațiuni decât, în timp lung și pe nesimțite.

Învățământul și biserica trebuie să formeze în primul loc puternice nuclee radiante ale adevărilor eterne. Ele în acțiune se reazămă mai puțin pe muncă fizică și rentă, decât celelalte ramuri ale activității omenești. Deși în legătură cu acele ramuri, fiind chiar în temelia lor, au relațiuni intime cu știința și morala, ce trebuie să domine activitatea chiar și a școalelor practice.

Deci pentru binele școlii și pentru activitatea ei educativă, trebuie să se escludă orișice influență a cluburilor politice în directivele învățământului, în numiri și înaintări. Din exemplele de mai sus, lămurit se înțelege că aceste cluburi sunt influențate adesea de interese momentane și uneori, din nefericire, lipsite de sinceritate față de mediul social. Amestecul intempestiv al unui astfel de politicianism în învățământ e oglinda răutății ce continuă să strivească țara în vremurile ce trebuie să trăim.

Profesorul de toate gradele trebuie înainte de toate să aibă mijloacele necesare spre a se ține în curent cu tot ce se realizează în sfera activității sale științifice. Va trebui apoi să fie pus în situația să verifice lucrările săvârșite de alții, spre a aduce și aportul său personal cât de modest în vastul angrenaj al științei ce-

preocupă. În acelaș timp, va revărsa în școală, iar prin activitatea extrașcolară în mediul social, rezultatele muncii sale.

În superficialismul ce a îndrumat mereu școala, aservind-o altor idealuri decât cele școlare, s'au cheltuit în trecut destui bani făcându-se construcții, totuși nu i s'au pus la dispoziție laboratoare bine alcătuite, cabinete bine تزestrate, biblioteci îndestulate, nu i s'au dat mijloacele trebuincioase progresului pentru ca spiritul copiilor să iasă din toropeala în care se găsește. Știința nu poate progresa în atmosfera de nepăsare în care suntem și nici o acțiune temeinică de îndreptare socială nu poate avea loc.

Din această cauză puterea ei radiantă e cu totul redusă. Școala noastră a pierdut contactul cu știința și n'are legăturile strânse ce trebuie să le aibă cu poporul.

Urmându-se aceleași căi greșite, prin diferite organizări și reorganizări nu s'a dat însemnătatea cuvenită nici chipului cum personalul didactic se ține în curent cu mișcarea științifică, nici felului cum acționează asupra moralului elevilor, asupra formării caracterelor, nici cum copii să-și întărească organismul, să fie rezistenți în lupta pentru existență și în aceea de apărare a patriei de dușmani. Nu s'a putut crea o atmosferă în care întreg corpul didactic să simtă o obligație sufletească de a se devota civilizației acestei, țări și de a o îmbogăți.

O salarizare vitregă a tăiat apoi orișice avânt.

În jurul școalelor noastre nu se formează nici acele muzee cari reflectează trecutul și prezentul localității și cari fac titluri de glorie pentru orișice școală bine organizată. S'a întunecat într-atâtă atmosfera școlară, încât cele câteva reviste de specialitate mor din lipsa de idei. Acea slabă conlucrare a corpului didactic cu atenele populare și cu căminele culturale e de asemenea un simptom extrem de îngrijorător.

Nu e destul numai ca să se scoată elevi cu multă buche învățată, ci trebuie să se creeze suflete impregnate de civilizație, oameni la curent cu idealurile științei, cu nevoile reale ale societății, cu simțul devotat al dragostei de neam și țară. Școala trebuie să aibă posibilitatea de a ține pe lângă ea absolvenții săi și după ce au părăsit băncile ei. Și acesta ar fi rostul universităților po-

ulare, al ateneelor, căminurilor culturale, ce trebuie să fie organizate cu o metodă stabilă de radiere cu ajutorul școlilor.

Spre a se da avântul necesar unei astfel de activități, să nu se facă nici o școală nouă până nu se vor înzestra cele existente cu materialul științific, experimental și intuitiv trebuincios. E necesar ca o astfel de înzestrare să premerge zidirii de noi localuri. O școală nouă trebuie să înceapă după o metodică înzestrare cu laboratorii, muzee, cabinete bibliotecă completă și bine ordonată. Să nu se permită nici funcționarea școlilor particulare rău înzestrate cu mijloace de acțiune didactică.

Să se termine în fine, cu nenorocita situație a școalelor primare, cari fiind lăsate să fie înzestrate de niște comitete școlare fără mijloace, zac în frig și întuneric. O situație atât de vitregă nu e nicăieri pe lume și oprește bunul mers al învățământului, fiind stropșit dela început la fundamentul său. Numai copiii prea bine înzestrați dela natură pot să scape de golul creat în educație în urma unui învățământ primar făcut în rele condițiuni, cari opresc normala dezvoltare de mai târziu a elevilor.

Să se acorde grația și avansări excepționale acelor care ar dovedi prin lucrările făcute, prin acțiunea lor de cercetări în știință, prin interesul ce pun pentru progresul învățământului, că muncesc necontenit, concurând asiduă la scopurile supreme ale școlii. Să se răsplătească la fel acei cari se devotază răspândirii științei și civilizației în popor, sistematizându-se această acțiune.

Unei bune politici școlare i-ar incumba datoria de a da directive morale bine stabilite, ca să intre în sufletele tuturor Românilor nevoia de uniformizare a gândurilor în principalele chestiuni ce interesează vitalitatea acestei națiuni. Pe aceasta cale s'ar forma caracterele și s'ar împuternici neamul nostru, consolidându-se pentru vecie.

O astfel de politică nu se face, căci i-a luat locul o alta streină de școală.

În organele de îndrumare și control n'au intrat, de cele mai multe ori, acei ce și-au pus în adevăr sufletul în interesul școlii, acei ce au putința de a aduce adevărata lumină oriunde s'ar îndrepta ei. Au intrat însă foarte ușor acei cari își au merite în orga-

nizațiuni de club. Nu s'a ținut seamă de meritele didactice, de activitatea sufletească desfășurată de fiecare în școală, de lucrările științifice făcute sau de activitatea extrașcolară desfășurată. O monotonă uniformizare a fost criteriu generic de apreciere, când cineva nu a avut la activul său merite de politician. Din aceste cauze s'a produs o depresiune asupra activității didactice chiar și acelorora ce aveau însușirile cele mai frumoase. O descurajare a cuprins întreaga această armată culturală, acțiunea fiind nedrept apreciată, iar munca fiind rău măsurată.

Prin felul cum a fost organizat învățământul nu se încurajează munca în scopul roadelor dorite. Un mandat de deputat a fost pentru mulți idealul salvator, către care urma să vâslească cu toate scăderile profesionale, ce aduce goana după un astfel de mandat.

Numirile și schimbările suplinitorilor după fluctuațiunile politice au format încă marea pacoste a învățământului de după războiu, stingherind cultura la atâtea serii de elevi cari au trecut prin școală! Oare drept rezultat al unei politici luminată de nevoile școlii nu trebuia să se facă de mult o lege, care să stabilizeze suplinitorii ca să nu se lese școala în prada anarhiei?

Nici un funcționar al acestui stat nu a fost subiect de atâtea bătaie de joc ca suplinitorul din învățământ. Ca să poată în fiecare an să fie din nou numit, uneori erau nevoiți să cumpere cartea de la politicieni, să se înscrie în cluburile lor, să cheltuiască bani călătorind pe la inspectorate și ministere cu rugăminți înjositoare. Adesea drept rezultat erau schimbați din oraș în oraș și puși să predea chiar și alte obiecte în afară de specialitatea lor. Toți în fine au fost mereu mereu prefirați, după cum varia și nuanța de colorație a guvernelor și după meschinele interese momentane ale acelorora ce formau cluburile politicianilor.

Logic însă ar fi fost ca până la examenul de capacitate cei numiți să nu fie schimbați, dacă au făcut studii corespunzătoare și au avut o bună purtare în societate. Să se fi urmat după procedeele de numire în magistratură și în toate slujbele statului. Putea să se elimine acei cari la inspecțiuni în clasă nu dovedeau aptitudini corespunzătoare.

În fapt, ca după războiu o mare majoritate de profesori erau suplinitori în ast el de nenorocite condițiuni de stabilitate, se poate vedea cauza relexor rezultate ale bacalaureatului. Cui se datorește scăderea capacității culturale a țării întregi decât unei politici străine de învățământ? Cui se datorește decât unor miniștri, cari au fost, spre nenorocirea învățământului, mari electori și fără idealuri lrgi în școală? Ei au nenorocit atâția tineri cari au căzut la bacalaureat!

În învățământul primar numirea de suplinitori înaintea absolvenților de școală normală e rezultatul aceleiași politici de neglijare a intereselor școlare.

Datoria ministrului era să administreze astfel numirile suplinitorilor, ca acei normaliști să-și aibă întotdeauna locurile asigurate. De ce în armată absolvenții școalelor militare găsesc totdeauna loc? Anarhia în numirile acestea ale corpului didactic provoacă acea îngrămădire de public pe silele ministerului de instrucție publică, care paralizază lucrările sale și care oglindește o nenorocită lipsă de organizație. E rezultatul politici șale de club și străină de școală.

Spre a ieși din această situație grea, trebuie ca organele de îndrumare și control să fie rezultate din o dreaptă și severă selecționare a membrilor corpului didactic. Consiliul inspectorilor generali să ajungă la rândul său un mijloc selectiv al acelor de sub dânsul, iar nu paravan de acoperire a unei politici dușmănoase școlii. Corpul didactic să fie încadrat într'o ierarhie serioasă, puternică și conștientă, care, îndepărtând astfel de agresiuni, să facă adevărata politică școlară necesară.

De altfel această criză ce bânduie învățământul culminează cu ultimele măsuri de desființare a numeroase școli. D-l Profesor N. Costăchescu, ministrul școlilor, într'un expozu făcut presei, arată că aceste «destinări se fac spre a se îndeplini programul de armonizare a diferitelor grade de învățământ». Sunt vorbe ce nu dau nici o satisfacție vreunui ideal școlar. Nu se armonizează nimic pe calea începută, dacă nu se fac efortări vizibile de îmbunătățire în alte direcțiuni și D-l Ministru nu a indicat nici un program lămurit. E politica de scădere a școlii, ce se continuă

de atâta amar de vreme și cu o îndărătnicie ciudată și din ce în ce mai accentuată.

În adevăr, chiar dacă D-l Ministru s'ar gândi la înmulțirea școalelor profesionale, i s'ar putea spune că, în vremuri de criză, absolvenții acestor școli sunt de mai puțin folos din cauza stagnațiunii tuturor lucrărilor.

Iar vorbele D-sale zise cu aceeași ocazie că prin «desființările acestea caută să suprimă inflația învățământului nostru secundar, care a avut drept rezultat diminuarea calității învățământului», demonstrează deplin tendințele ce le are de-a urma mai departe aceeași politică, justificând-o prin raționamente ce lunecă pe lângă adevăr.

E lucru vizibil, că în învățământ nu poate fi diminuare de calitate, când școala e bine îndrumată și funcționează în bune condițiuni. Nu e inflație, deoarece învățământul secundar dă un procent mult mai mic de absolvenți în raport cu nevoile noastre culturale și în comparație cu alte țări. Învățământul a mers pe alte drumuri decât cele naturale și e firească diminuarea calității sale.

Ceeace ne dezorientează cu totul, este desființarea învățământului secundar dela sate. Nu putem înțelege politica, ce se urmează prin această zădărniceală a naționalizării și democratizării culturii de către partidul național-țărănist. În adevăr, prin criza economică prin care trec țărani, ei își vor trimite cu greu copiii la orașe, unde vor învăța alții, de alt neam și cei cu stare bună.

Se va vedea însă în scurt timp, că reducerea școlilor nu se va justifica prin o sporire apreciazabilă a calității învățământului, din pricina că va rămâne și mai departe așezat pe aceleași subrede temelii.

Dar printre argumente se mai spune, că e nevoie să se facă mari economii, fiind în joc chiar destinele țării

Pe cât reorganizările costisitoare în timpuri de criză par absurde, pe atât era de necesară întărirea suflutească în aceste vremuri grele printr'un învățământ puternic orientat. Și decât guvernul să se apuce de pripite organizări, era mai bine să înceapă economii bine studiate deacum doi ani în urmă.

În adevăr, când s'a realizat stabilizarea, se putea foarte ușor

lărgi împrumutul, ca să se concedieze chiar și 150000 funcționari nefolositori, simplificându-se serviciile și dându-se răspundere celor ce ar fi rămas. Li s'ar fi putut da celor concediați din împrumut salariu și pe un an și jumătate înainte drept despăgubire. Bugetul țării fiind astfel descongestionat, s'ar fi plătit ușor datoriile făcute, prin amortizare în timp lung.

Și câte alte reduceri nu s'ar fi făcut retezându-se din coada atât de lungă a sinecuriștilor, în loc de a se smulge din creier, în loc de a se tăia din învățământ.

S'ar fi putut, pe cale de economii aspre, să se scadă impozitele în acest an, s'ar fi început astfel să se stimuleze întreprinderile și în scurt timp intelectualii ar fi putut fi întrebuințați în mod normal.

Guvernul a făcut însă invers. Dar să se arăte ce foloase s'au adus școlii în ultimii doi ani, cari să compenseze nenorocitele măsuri luate în paguba ei!

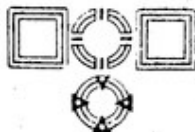
În ultimul timp un ordin ministerial oprește orișice adunare a corpului didactic. Criza a ajuns în punctul său culminant. Orișice speranță de îndreptare e prăpădită! Ce rămâne oare de făcut!?

Singura soluție ar fi să se înghabeze cât mai de îndată de către corpul didactic un proiect de lege de realizare a tuturor idealurilor școlare și de dreaptă salarizare și să se ceară cu energie înfăptuirea lui. Și apoi să se închidă toate școlile fără alt preambul, începându-se astfel lupta marilor înfăptuiri.

Starea aceasta de târăgăneli și promisiuni ale celor ce pot să facă ceva, e desgustător de ridicolă și e în paguba țării.

Și la urma urmei poetul a avut o indiscutabilă dreptate când a exclamat: „Mai bine o viață moartă, decât o moarte vie!“ Ar fi și în folosul suprem al statului!

I. CANDIANI

Renașterea Indiei prin școală.

Asia se deșteaptă. Tutela Europei o jenează.

În India, stăpânită de Englezi, un popor de trei sute milioane suflă și a pornit lupta pentru emancipare.

Pentru desrobirea politică și economică, Hindușii au încetat orice cooperare cu Englezii, boicotând instituțiile stăpânitorilor și produsele industriei europene. În schimb, s'au pus pe tors și țesut și poartă haine numai din stoffe făcute de ei, cu mijloace casnice.

Este o rezistență activă prin energia înflăcărată a sentimentului patriotic și umanitar, înlăturându-se din programul acțiunii revoluționare orice act de violență. Nu există ură către așupritor, căci de vină e «civilizația» Europei, iar nu popoarele.

Sufletul mișcării este Mahatma Gandhi, un om cu o putere morală uriașă, ce impune respect până și dușmanilor.

Pentru el emanciparea materială e puțin lucru. El tinde să desrobiască sufletul indian de jugul culturii europene ce a pornit, după părerea lui, pe un drum greșit.

În cadrele luptei pentru libertatea națională, convins de înălțimea misiunii ce trebuie să o aibă în lume India nouă, liberă, Gandhi schițează bazele unei educații cu adevărat indiene.

Universitățile și colegiile înființate și subvenționate de Englezi sunt niște așezăminte scolastice, fără legături adânci cu mediul social și istoric al Indiei, reflectând într'un mod cu totul greșit câteva crâmpoie din vechea cultură asiatică.

În ultimul timp însă, tineretul indian boicotează aceste școli iar Gandhi înființează noi centre de cultură națională, unde să se concentreze focul sacru al Indiei, pentru a fi apoi răspândit în toate părțile.

În Noembrie 1920, el întemeiază universitatea națională din Gujerat. Ideala acestei universități este India unită, pe baza înfrățirii confesiunilor și limbilor indiene. Studenții se familiarizează cu toate religiunile și dialectele din India, înlăturându-se în modul acesta exclusivismul fanatic și îngust.

Gandhi crede că pentru o educație completă, pe lângă

științele experimentale ale Europei materialiste, este necesar și un studiu sistematic al culturilor aziatice, în esența lor etico-religioase. Se încearcă alcătuirea unei noi culturi pe temelia celei vechi, îmbogățite cu experiența veacurilor trecute. Această cultură nouă trebuie să fie sinteza diferitelor civilizațiuni ce-au acționat asupra Indiei și au suferit la rândul lor influența mediului ei natural și social.

De aceea, bogatele comori, păstrate în limba sanscrită, arabă și persană, trebuiesc cercetate și studiate, pentru a se regăsi în ele tainele geniului național indian. Sinteza culturală însă nu se va efectua după modelul american, unde o cultură dominantă absoarbe și nimicește pe celelalte: ci fiecare cultură își va avea locul ei legitim, căci scopul este unitatea armonică și benevolă, iar nu unitatea silită.

Grija principală a lui Gandhi este pregătirea dascălilor pentru învățământul primar, adică formarea unei legiuni sacre de apostoli, cari, după chipul apostolilor lui Hristos, să fie sarea pământului și făuritorii Indiei moderne și libere, poate chiar ai unei noi umanități.

În acest scop, s'au creat institute superioare, un fel de seminarii învățătoresci, organizate în spiritul mănăstirilor benedictine. Cel mai însemnat este «Satyāgrah Asham» dela Ahmedabad.

Profesorii acestui seminar, printr'un legământ solemn, sunt angajați a observa următoarele prescripțiuni:

1. — Să respecte adevărul, să nu-l ascundă nici chiar pentru a menaja interesele părinților sau ale Patriei.

2. — Să nu se împotrivască răului cu violența, să se opună tiraniei, fără a-i face rău tiranului, să-l învingă pe acesta prin iubire, prin puterea morală, refuzându-i însă ascultarea până la moarte. (Se vede aici influența lui Tolstoi, față de care Gandhi manifestă un respect adânc).

3. — Să păstreze celibatul, fără care este imposibilă observarea datoriei de mai sus, mai mult chiar: să-și controleze mereu conștiința, înlăturând gândurile și pasiunile animale. Cei căsătoriți sunt datori a-și considera soția ca un amic pentru viață, păstrând cu ea relațiuni de perfectă curătenie.

4. — Să-și simplifice viața, îndepărtând toate obiectele de

de cari nu se simte absolută nevoie, căci natura oferă omului exact atâta, cat îi trebuie pentru satisfacerea nevoilor zilnice.

5. — Să-și purifice regimul alimentar, adică să abandoneze toate alimentele și băuturile ce nu sunt necesare întreținerii vieții și să adopte un regim strict vegetarian.

6. — Să nu întrebuințeze obiecte fabricate în streinătate, acestea fiind produse ale mizeriei exploatare. De aici, obișnuința de a purta haine simple, produse ale industriei casnice indigene.

7. — Să-și întărească curajul moral și fizic, disprețuind frica, căci cei fricoși nu sunt în stare să îndeplinească datoriile de mai sus. Să fie liberi de frica de popoare, de oameni, de familie, de fiare sălbatice, de moarte etc. Cei fără frică se apără prin puterea adevărului, prin puterea sufletească.

8. — Să dea pildă de muncă manuală, de preferință, munca agricolă.

9. — Să învețe principalele limbi și dialecte ale Indiei

Ciclul de studii în acest seminar ține 10 ani, iar copiii intră în el la vârsta de 4 ani.

Elevii nu-și vizitează părinții, ei sunt separați de familiile lor. Părinții renunță la orice control.

Școlarii poartă haine simple, făcute de mâna lor, au hrană frugală, strict vegetariană. Nu au zile de concedii, în înțelesul nostru, ci li se lasă o zi și jumătate pe săptămână pentru lucrări personale. Trei luni pe an sunt consacrate excursiunilor pe jos, prin India.

Limba hindusă și un dialect dravidian sunt obligatorii pentru toți. Se învață și limbi europene, în special engleza. Li se predă, în dialectele lor proprii, istoria, geografia, matematicile, științele economice și sanscrita. Paralel, practică agricultura și industria casnică.

Un spirit adânc religios, în înțelesul curat și înalt al cuvântului, domină și încadrează întregul învățământ.

Acest program educativ dovedește înalta spiritualitate a mișcării naționale indiene. Conducătorul ei nu se gândește numai la rezultatele imediate, dar efemere ale unei revoluțiuni violente, prin deșteptarea demagogică a instinctelor primitive ale omului.

Pentru a crea o Indie nouă, trebuie făurite suflere noi, caractere puternice și curate, cu adevărat indiene, fapt care cere timp, răbdare și stăruință îndârânică.

De aceea, în acțiunea regeneratoare a lui Gandhi, preocupările educative ocupă un loc de frunte.

D. Hrițcu,

Directorul Școlii Normale Sordoca.

Predarea geografiei în școlile primare.

Geografia, și în special geografia țării, este unul din obiectele importanțe ce se predau în școlile noastre primare.

Prin predarea acestui obiect trebuie să căutăm a infiltra în sufletul generației de cetățeni de mâine cunoștințe reale despre țara și nația lor, făcându-i iubitori de pământul strămoșesc și de neam.

Cu toate acestea, în asimilarea acestui obiect întâmpinăm greutăți ce-și au obârșia în mijloacele simple și nesatisfăcătoare ale predării.

Știm cu toții, că la predarea geografiei, în special în cl. III și IV-a, ne servim de o hirtă mare ce se află în clasă și de alta ce o face propunătorul pe tablă, dimpreună cu elevii cari o fac pe tablă în timpulpre dării.

Elevii trag câteva linii sau puncte pe caetele lor și sunt cuprinși de o îndoială dacă hârtia pe care desemnează, în adevăr reprezintă pământul, iar liniile șerpuite sau punctele, însemnează râuri sau hotare.

Această o observăm, când elevul răspunde la hartă, arătând distrat și uneori chiar greșit, nefiind pe deplin clarificat de unde izvorăște un râu, unde se varsă sau unde hotarul e pe uscat și unde-i pe apă etc. Lucrurile acestea se văd mai ales în satele de

minoritari, unde școlarii, necunoscând nici limba bine, arată la hartă în loc de hotare vecinii și în loc de vecini hotarele și multe alte lucruri ce nu ne răsplătesc cu rezultatele dorite.

Cauza acestei stări de lucruri ne-o explicăm ușor. Copilul nu va putea spune nimic sigur și hotărit, câtă vreme lucrurile de învățat nu sunt bine percepute de el prin văz, auz și pipăit.

Pentru a veni puțin atât în ajutorul învățătorului cât și al copiilor, stimulându-i în mod indirect spre activitate și făcând ca jocul să fie în adevăr o punte solidă de trecere spre munca interesantă, iar pe de altă parte încurajând și lucrul manual, iată un mijloc care într-o măsură oarecare ne-ar înlătura neajunsurile arătate și în același timp ar face ca lucrurile învățate să rămână mai mult în mintea școlarilor.

Exemplu. În clasa III se predă geografia României. Avem de predat hotarele României. Fiecare școlar va aduce cu sine la școală o bucată de lut (argilă) și o scândurică patruleterală de mărimea și forma unei foi de căet. Se va amesteca lutul cu puțină apă, până se va face ca aluatul (cică). Lutul astfel pregătit se pune pe scândurică și se bate deasupra cu o altă scândurică netedă, dându-i-se forma scânduricii de bază, până când lutul s'a netezit ca o foaie de hârtie la suprafață. Toți elevii lucrează astfel dimpreună cu învățătorul, care face la fel. Când au terminat, fiecare elev are astfel înaintea sa o plăcuță de argilă bine netezită. La porunca învățătorului, elevii vor fixa fiecare pe tablăa lui punctele cardinale.

Pentru a predă hotarele țării, învățătorul ia harta sa de lut (care a făcut-o odată cu elevii), ia în mână un creion bine ascuțit și îl înfige în lut cam acolo, de unde crede că începe a curge Nistrul (se vorbește de hotarul de R) în țară, adică de unde începe el ca hotar, merge cu creionul în direcția scurgerii Nistrului, sălind astfel cu creionul în lut, un șanț care la izvor are albia mai în față și care se face mai adânc și mai larg (se apăsă creionul mai tare) pe măsură ce se apropie de Marea Neagră. Astfel propunătorul a făcut în harta de lut un șanț șerpuit, care marchează fluviul Nistru. În locul unde va fi Marea Neagră, se va apăsa cu mână, pentru ca locul să fie mai jos (plan mai înclinat ca

să atragă apă). Elevii vor face la fel pe tăblițele lor (hărți de argilă), ajutați de propunător.

Pentru a convinge pe școlari și mai bine că Nistrul într'adevăr se varsă în Marea Neagră, se toarnă puțină apă la începutul șanțului (izvorul Nistrului). Șanțul fiind mai adânc înspre Mare, apa va fugi toată în Marea Neagră (loc săpat cu mâna). La fel se procedează și cu celelalte ape. Unde hotarul e pe uscat, se vor pune (înfige) în harta de lut niște bețișoare subțiri, cari vor marca o linie de învoială.

Munții se vor face tot din lut, modelându-se la locul cuvenit, după mărime. Ca să arătăm că munții sunt acoperiți cu păduri, vom înfige în munți cetină verde de brad, de care totdeauna se găsește în orice sat. Unde munții vor fi mai mari, se înțelege că argila va fi mai țuguiată și mai reliefată.

Localitățile cu mine sau fabrici importante pot fi însemnate cu o mică hârtie scrisă și lipită cu cleiu la locul cuvenit. Împărțirea în provincii se va face vopsindu-se fiecare provincie cu culoare deosebită (argila uscată se vopsește foarte bine).

La clasa II-a, planul clasei se predă la fel. După ce elevii au pregătit tăblițele de pământ galben sau negru, la fel cu cele arătate mai sus, elevii vor fixa punctele cardinale, săpate chiar în tăbliță cu creionul: răsăritul cu R., asfințitul cu A., etc.

În locul ferestrelor se va săpa și se va scoate din marginea tăbliței (un perete) și se vor pune două bețișoare în cruce, cari vor însemna geamurile. În loc de ușă se va așeza o bucățică de scândură vârtită în perete, în loc de bănci bucățele mici de lemn așezate simetric și în ordinea celor din clasă etc.

Paralel cu întrebuințarea hărții în relief, se va folosi și harta din clasă, elevii deci vor desemna hărți și în caetele lor și vor face exerciții de orientare și de citire a hărților murale.

Acest fel de predare ne răpește mai mult timp. În schimb lecția este o distracție, iar școlarii sunt totdeauna stăpâni pe ceea ce au învățat, răspunzând sigur și hotărât și producând învățătorului acea mulțumire sufletească, care, prin înfrângere asupra clasei, constituie o condiție esențială pentru buna reușită a oricărui lucru.

STEFAN SĂRBU

Învățător Oclanda - Soroca

C r e t a

Primele litere și primele cifre le-am văzut scrise cu creta, tot timpul cât am învățat am folosit creta, la orice examen nu ne-a lipsit creta, în viață deasemenea, ca învățători, folosim creta aproape la orice lecție.

Pentru că este așa de mult întrebuințată această cretă, cred e'ar fi nemerit să se vorbească și despre ea tot atât de mult, ca și despre cellalt material didactic de care are nevoie școala.

Marele chimist Justin Liebig, profesor (1817), zice :

„Precum cultura unei țări se poate aprecia după consumarea săpunului, așa calitatea exterioară a unei clase se poate judeca după cantitatea de cretă uzată”.

Nu cred că s'ar găsi cineva care să conteste acest adevăr, spus de marele chimist și, profesor.

Dacă într-o clasă se consumă mai multă cretă, înseamnă că în acea clasă se scrie mai mult, înseamnă că se și știe mult.

După mine, este cea mai mare greșală ca învățătorul să umble cu creta în mână oricâteori iese sau intră în clasă, pentru ca elevii să nu scrie pe tablă sau să nu consume creta zadarnic, cum se spune.

Insuși acest „zădarnic” este folositor.

Copilul chiar dacă nu face pe tablă problemă, chiar dacă nu scrie o frază s'o analizeze, el tot folosește ceva atunci când scrie ce-i place lui.

Cel mai mic folos care ar fi este exercițiul de-a scrie și acesta este un mare bine, căci de multe ori se văd elevi în cl. IV, cari scriu cu mare anevoință numai din cauza neexercitării îndelungate a mânilor.

Sunt de părere ca, mai ales în cl. I și II, fiecare elev să aibă în buzunar creta lui proprie, cu care în timpul pauzelor să scrie pe tablă. De amândouă părțile tablei să stea elevii, cari să nu-și dea rând la scris sau la desemn.

Mi s'ar putea pune întrebarea: ce să scrie elevii din cl. I, de exemplu ?

Aceștia au de scris mai mult decât alții, mai ales la început, și'n tot timpul cât se predau cuvintele normale.

Fiecare cred c'a observat că, oricât de metodic s'ar preda cuvintele normale, totuși se găsesc elevi, cari nu pot scrie după 2-3 zile o literă învățată.

Pentru a înlătura acest rău, este bine să se încurajeze elevii să scrie în timpul pauzelor pe tablă: unii dictează, de obicei cel mai bun, iar alții scriu.

Acest imbold la scris este ușor de dat, căci copiilor în general le place să scrie, le place să și rădă de cei ce nu pot scrie — iar cel mai slab oricât de resemnat ar fi, se ambiționează și scrie, la început mai rău iar după ce mai este încurajat, ajunge să întrecă pe alții cari au fost mai buni decât el.

Acest joc cu creta la tablă nu împiedică pe șeful clasei săr elevul de serviciu s'o șteargă, pentru că la intrarea învățătorului, să fie curată.

Deasemenea, elevii posesori a câte o bucată de cretă nu trebuie să-și rezerve dreptul de-a face jocul scrisului și pe gardurile oamenilor sau pe spatele colegilor lor când merg spre casă.

Aici trebuie să intervină educația și statul învățătorului. S'ar putea chiar interzice elevilor să ia creta acasă.

În general, în clasă trebuie să fie cretă atâta cât trebuiește, nu câtă a cumpărat directorul care n'a primit bani pentru material didactic.

Elevii vor fi încurajați la scris, iar după ce vor căpăta gust, își vor cumpăra singuri cretă. Folosul se va vedea în scurt timp.

M. Ungureanu.

Pomul de Crăciun.

Lăsați ca sala de clasă cel puțin odata în an să primească o înfățișare de sărbătoare și să se deschidă școlarilor ușile cu o altă simțire, decât cea zilnic obișnuită!

Basedow.

Cea mai scumpă, pentru copii, sărbătoare este Crăciunul, cu pomul și c'o mulțime de obiceiri frumoase, păstrate din strămoși până în zilele noastre. Iar pentru școlari acea zi, când se pot adună în jurul pomului, rămâne neștearsă din memorie.

Câtă bucurie produce el cu luminile lui, cu jucăriile și fel de fel de lucrușoare agățate de dânsul! Ca să lipsești pe copii de această plăcere, mi-se pare o greșală, mai cu seamă când e vorba de copiii dela sate cari iarna sunt împiedicați de a-și valorifica energia cu alte plăceri și ocupațiuni favorabile armonioasei lor dezvoltări.

Pe lângă multele jertfe ce le fac învățătorii noștri, ar fi și aceea de a nu se da învinși în fața greutăților materiale și de a organiza pomul de Crăciun, căci, pe lângă altele, acesta este un puternic mijloc de a apropia pe copii de școală, de a se apropia de suflul lor și de a contribui astfel la opera educativă.

Simion Harbore,

înv. Cobâlea-Soroca.

APEL CĂTRE INTELECTUALII SATELOR

Cu prilejul înființării „Arhivei de folclor”
a Academiei Române.

Poporul român fiind un popor de țărani, adevărata noastră civilizație caracteristică este aceea pe care o păstrează încă pătura țărănească. Ea constituie — după cum susține un mare învățat, dl George Vâlsan — „certificatul nostru de noblete națională”.

Sub această civilizație se înțeleg toate manifestările spirituale și materiale ale poporului nostru dela țară : dela cântece, basme, obiceiuri și superstiții, până la casa și uneltele lui de muncă, așa cum le-a apucat din strămoși.

Interesul pentru aceste manifestări este destul de vechiu în țara noastră, mai ales interesul arătat față de partea spirituală (folklor). Totuși o colecționare mai sistematică și o conservare științifică a mărturiilor civilizației noastre populare nu s'a făcut decât pentru partea ei materială și mai ales pentru arta populară : aceasta prin muzeele etnografice sau de artă națională. Nici un fel de intervenție prezentând garanții de continuitate, n'a căutat încă să rezolve culegerea sistematică a literaturii, obiceiurilor și credințelor poporului român.

Inercările de până acum în această direcție nefăcându-se independent, ci împreună cu altele, de natură filologică sau etnografică, acestea din urmă au sfârșit prin a predomina, înăbușind începuturile de culegere sistematică a folklorului nostru.

Civilizația nivelatoare de astăzi — școala, gazetele, armata, administrația, precum și urmările sociale ale războiului, fac ca datinile, doinele și tradițiile vechi să dispară pe zi ce merge. Pierderea lor fără de urmă, trebuie împiedecată cât mai e vreme și anume prin organizarea imediată a culegerii.

În alte țări, cu o civilizație populară poate mai puțin interesantă decât a noastră, s'a început de zeci de ani culegerea sistematică a materialelor de folklor, centralizarea și publicarea lor. Această operă s'a făcut prin așa numitele «Arhive de folklor». Rezultatele obținute, în special în Finlanda, Danemarca, Norvegia, Estonia, Germania, Suedia, etc., sunt de o netăgăduită importanță.

Academia Română cea mai înaltă instituție culturală a țării, luând cunoștință de aceste rezultate și conștientă de valoarea națională și științifică a folklorului, a înființat, în toamna acestui an, o «Arhivă de folklor». Ea va funcționa la Cluj, în localul «Muzeului Limbei Române, instituție care se ocupă cu cercetări de caracter asemănător.

Scopul «Arhivei de folklor» a Academiei este în primul rând organizarea culegerii sistematice a materialelor folklorice ro-

mânești. Ea își va forma o rețea de membri corespondenți, cari să-i poată comunica materiale folklorice din toate părțile țării.

Pe măsură ce materialele intră la „Arhivă, ele sunt inventariate și catalogate (după numele culegătorilor), clasificate după cuprins și după ținuturile de unde au fost culese.

Ce se va face cu aceste materiale? Parte din ele, cele mai interesante și mai puțin cunoscute, vor fi publicate, în măsura posibilităților financiare. Restul se va păstra la dispoziția cercetătorilor cari studiază folklorul românesc.

Academia Română și-a făcut pe deplin datoria înființând „Arhiva”, dotând-o cu o subvenție anuală și trimițându-i colecția ei de manuscrise folklorice. Ea mi-a făcut deosebita cinste de a-mi încredința direcția „Arhivei”. Conștient că un astfel de așezământ nu-și poate îndeplini scopurile propuse decât asigurându-și colaborarea intelectualilor satelor, în special a învățătorilor și a preoților, întâiul meu gând a fost să mă adresez D-Voastră.

Pentru salvarea materialului nostru folkloric, învățătorii și preoții sunt într’adevăr cei mai indicați. În primul rând că sunt cei mai aproape de popor și în contact zilnic cu el. În urma acestei legături de fiecare zi, țăranul are încrederea în ei, desleagă limba în prezența lor și nu se închide ca în fața culegătorilor dela oraș, de pildă. De altfel și până acum, intelectualii satelor s’au distins în chip deosebit pe terenul culegerilor de folklor: vom aminti numai pe câțiva din cei decedați: Mihai Lupescu, unul din întemeietorii bătrânei „Șezătoare”, Ion Pop Reteganul, C. Rădulescu-Codin, Simion Teodorescu-Kirileanu și St. Tuțescu.

Nu mă îndoiesc că între învățătorii și preoții de astăzi se vor găsi destui cari să urmeze pilda nobilă a acestor culegători ai comorilor poporului nostru la țară.

Mulți din D-voastră ați cules desigur din satele în cari profesăți, cântece, obiceiuri, povești și alte materiale folklorice. Ele zac poate de multă vreme, uitate într’un saltar.

Nu le lăsați să se prăpădească sau să zacă în uitare. Unii din D-voastră se gândesc poate să le publice în revistele noastre de folklor. Din nenorocire, vremurile tot mai grele prin cari trecem au pus capăt rând pe rând: „Șezătorei”, „Comorerei Satelor”,

„Sufletului Oltenesc” și lui „Tudor Pamfile”. „Izvorășul” și „Doina” n’au mai apărut de multă vreme și se știe probabil între viață și moarte. Nădejdea publicării materialelor culese de Dv., în aceste reviste, este deci neîntemeiată. Iar problematica lor publicare în ziarele de provincie, unde nimeni nu le descopere, înseamnă pentru știința românească numai pierdere. Astfel stând lucrurile, cel mai potrivit este să le trimiteți fără întârziere Arhivei. Ea va primi și va păstra cu recunoștință chiar contribuțiunile cari la întâia vedere ar părea lipsite de importanță: cărți vechi de cântece populare, caete de doine, al. D-voastră sau rămase dela alții, însemnări despre obiceiurile și credințele satului, numere de gazete vechi sau nouă cuprinzând materiale folklorice românești, fotografii luate în satul D-voastră sau în altele, reprezentând tipuri, porturi, case, obiecte sau obiceiuri țărănești.

Vă rugăm călduros să începeți să culegeți fără întârziere folklorul satului D-voastră și să ni-l trimiteți. **În acest scop veți primi în curând din partea noastră, chestionare precise referitoare la anumite obiceiuri, credințe, sau genuri de literatură populară, la cari vă rugăm să ne răspundeți cu datele din ținutul Dumneavoastră.**

Am dori mult să cunoaștem de pe acum cari sunt intelectuali ai satelor pe cari putem conta în această operă de culegere a folklorului românesc și cari vor deveni membri corespondenți ai „Arhivei”. Iată pentru ce așteptăm ca cei convingeți de importanța acestei inițiative de atât de mare interes național și științific, să ne scrie, anunțându-și colaborarea. La rândul nostru promitem să răspundem, fie prin poștă, personal, fie prin revistă — când e vorba de chestiuni cari pot interesa pe mai mulți — celor ce ne întreabă, cari au nedumeriri sau cer sfaturi. De asemenea vom da în fiecare an trei premii: unul de 2000, altul de 1500 și al treilea de 1000 lei, pentru cele mai bune culegeri ce vor intra. Nădărdim chiar ca unora din culegătorii, cari se vor arăta mai statornici și pricepuți, să le putem oferi peste câțiva timp mici ajutoare pentru a putea cerceta cutare sau cutare ținut și a ne comunica folklorul lui. În anul viitor „Archiva” va scoate și un buletin (re-

vistă), în care se vor publica în afară de culegeri interesante și sfaturi pentru culegători. Buletinul se va trimite gratuit celor cari se vor înscrie de pe acum ca membri corespondenți, cari ne vor trimite culegeri sau vor răspunde chestionarelor noastre.

Nu putem încheia apelul nostru fără să atragem atenția asupra deosebitei importanțe a culegerii folklorului basarabean. În vitregile timpuri ale dominației rusești, nu s'a putut culege aproape nimic din comorile sufletului popular dintre Prut și Nistru. Din punct de vedere folkloric, Basarabia e aproape cu totul necunoscută și ar fi o pierdere netrecută de grea, ca lucrurile să rămână astfel. De aceea facem un călduros apel la învățătorii și preoții basarabeni, să se înscrie între colaboratorii noștri și să se grăbească acum până ce obiceiurile și cântecele poporului se mai găsesc cu ușurință, să le culegă și să ni le trimită.

ION MUȘLEA

Directorul Arhivei de folklor
a Academiei Române

Cluj, Octomvrie 1930.

Materialele și scrisorile se vor trimite pe adresa **Arhivei de folklor a Academiei Române. Cluj.**, Str. Elisabeta Nr. 23, dacă se poate recomandat. Cheltueli poștale se înapoiază la cerere. Cei cari până la data de 1 Februarie 1931 n'au primit învâlmul nostru „chestionar”, sunt rugați să ne scrie.

Un cunoscător al datoriei.

Azi, facerea datoriei a ajuns să fie considerată drept o virtute, pe când, din punctul de vedere strict etic, ea nu este decât o obligație elementară.

Munca a devenit obiect de discuție și rețetă prea banalizată p. remedierea stărilor nemulțumitoare din societatea contemporană, stări însumate în ingenioasa formulă ce se află pe bazele tuturor: criza! Criză economică, criză culturală, criză morală, criză de

oameni, criză de autoritate etc. Și păcatul de neiertat este acela, că doctorii cari subscriu rețeta de mai sus sunt mult mai numeroși, decât cei ce ar trebui și ar fi dispuși s'o urmeze.

Avem și noi o supraproducție de moraliști și teoreticieni, o supralicențiere de energie îndrumătoare, care se desfășoară în dauna energiei executoare: un fel de armată cu cadre de generali mult mai numeroase, decât cele de soldați.

Oamenii cari să-și facă datoria din conștiință, sunt rari.

Iată de ce ne oprim cu satisfacție asupra următoarelor rânduri, trimise, spre publicare, revistei noastre.

«DOMNULE PREȘEDINTE,

Predarea religiei se face în multa părți de către corpul didactic primar, ceea ce nu asigură însă rezultatul pe care l-ar avea atunci, când acest obiect ar fi predat de către cucernicii preoți.

Apoi nu este mult mai potrivit ca alături de învățător, iubirea, adorațiunea, speranța și credința în Dumnezeu să fie infiltrată în inimile viitoarelor generații și de preoți, misiunea lor fiind aceea de a aduce pe lume pacea prin propagarea cuvântului Mântuitorului.

Dar tocmai aceasta lipsește în școlile primare, cauza fiind nesalarizarea preoților pentru cele câteva ore de curs pe săptămână.

Se găsesc totuși, cucernici părinți, cari își înțeleg în această privință rolul ce le incumbă vremea.

Dintre acești preoți vrednici de imitat face parte și părintele Dumitru Buiuc din satul Arionești, care, fără a aștepta vre'o răsplată materială, ci numai din indemnul conștiinței de păstor, în unire cu corpul didactic din Arionești, și-a stabilit zilele de Marți și Joi, când vine la școală și predică cuvântul lui Dumnezeu. Acest preot se interesează neîntrerupt de chestiunile pedagogice și se ține la curent cu ultimele cercetări făcute în acest domeniu.

În țara noastră, unde dezbinările religioase încep a se intensifica, produsul lor fiind sectele de bapțiști, adventiști, vechii cre-

dincioși și alții unde religia de stat este cea ortodoxă creștină, simțim datoria de a scoate în relief figura părintelui Buiuc, care la orice ocazie invită: în școală, biserică, adunări ocazionale, servicii speciale organizate Duminica după prânz la biserica satului, propovăduiește religia și dogmele creștine.

Având ferma convingere că sentimentele și pioasa dragoste de muncă pe terenul școlar și social izvorăsc din adâncul inimii sale iubitoare, îi aducem pe această cale viile noastre mulțumiri, dorindu-i spor la muncă, pentruca sămânța ce seamănă să încolțească și să aducă roadele așteptate.

Ana Ojel,
învățătoare — Arionești.

Cărți bune de celit, cărți ce nu trebuie să lipsească depe masa învățătorului.

De o bucată de vreme încoace, învățătorimea noastră, cea rurală mai ales, se arată din ce în ce mai rece și mai nepăsătoare, față de tot ceea ce ar putea să însemne o viață superioară a sufletului. Valurile tulburi ale vieții prin care trecem, au înecat tot entuziasmul de altădată din sufletul acestei tagme și odată cu acest entuziasm, s'a dus și îndemnul de sine al învățătorului, dela lucruri mai bune, cari duceau la îndeplinirea conștiințioasă a datoriei. Este vădit lucru, că nevoile de toate felurile care bat la ușa învățătorului, îl îndepărtează tot mai mult de adevărata lui menire, dar și lipsa noastră de grijă de a ne ridica sufletul, pe zi ce merge, cu o treaptă mai sus, de a căuta să mai ieșim cât de cât din robia năzuințelor deșerte este o pricină hotărtoare. Și ce poate să însemne o mai mare lipsă de grijă, decât aceea de a da precădere foițelor purtătoare de otravă sufletească ale partidelor politice, înaintea câtorva cărți bune, care nu trebuie să lipsească

depe masa învățătorului. „Navem bani” e argumentul nostru hotărâtor. „Salarul ne e așa de mititel, încât nu ne putem permite luxu de a cumpăra cărți, care, spre nenorocul nostru, sânt așa de scumpe”. Argumentul acesta e atât de puternic, încât mai nu are ce-ți răspunde cel ce-ar îndrăzni să arate, că în casa unei mari majorități a învățătorilor afli masa pustie de cărți, chiar de cele mai utile uneori. Dacă am vrea să recunoaștem însă, că aproape zilnic se duc 10 lei pe pachetul cu **iarba satanei**, pe care o prefacem în ciuciuleți și apoi în nourăși azurii de fum, în care se rezumă toată seriozitatea unora și toată mângâierea altora, iar cea'altă jumătate a tagmei noastre, dacă s'ar gândi la costul unei cutii de pudră „Germandree”, „Elida” ori „Coty” sau la costul unui tub cu „rouge de Theatre”, „Karmin” ori „cendre de rose” și la parfumurile pe cari le întrebuințează într'un an de zile, ar vedea că nu mai există nici un motiv serios, ca să nu scoată, din când în când, câte un ban pentru o carte bună, cînd ai de unde scoate aproape zilnic atîția bani, pentru toate aceste **lucruri ale desertațiunii**. Se vor găsi însă unii să spue, că e inadmisibil ca în casa unui învățător să nu se găsească, acolo, câteva cărți și vor învinui de prea mult pesimism pe acela ce ar spune că nu sunt. Drept este, pot fi cărți, dar nu e mai puțin adevărat, că ele pot să lipsească până la una chiar atunci cînd s'at, și încă în număr destul de mare pentru a putea forma o bibliotecă.

Nu e deajuns să ai cărți, mai trebuie ca ele să fie niște cărți bune, ca să poți zice în adevăr că le ai; după cum nu te poți lăuda cu cărțile tale, cînd nu te costenești să le citești. Atunci biblioteca ta e asemenea comorilor închise, cu cheia aruncată în mare.

Și cari sânt cărțile ce nu trebuie să lipsească depe masa învățătorului?

1 Cea dintâi carte și cartea tuturor cărților este «**Sf. Scriptură**» sau «**Biblia**», pe care oameni mari, oameni cu multă știință în capul lor, au ținut-o alături de dănsii până în ultimele clipe și în cele mai grele necazuri au căutat în ea mângâierea și alinarea durerilor lor. Walter Scott, celebrul romancier englez-

când se afla pe patul morții, ruga pe fiul său să-i aducă repede cartea. «Care carte?» întrebă acesta nedumerit. Tatăl său, trist că nu-l înțelegea, îi răspunse cam răstit: «Una este cartea care cuprinde tot ceea ce-i trebuie unui om, ca să fie fericit». Feciorul înțelese atunci că «Biblia», la care tatăl său ținea așa de mult, este cartea pe care bătrânul o voia și i-o aduse numaidecât. Acesta o prinse cu amândouă mâinile într-o ultimă înclătărire, duse la gură, o sărută, apoi așezînd-o pe piept, adormi cu ca somnul cel fără de sfârșit.

Tot despre această carte Fenelon zice: «Sf. Scriptură întrece în mărime pe toți scriitorii Greciei și ai Romei».

Insuși Rousseau, «Apostolul naturii», nu ezită de a spune: «Mărturisesc că majestatea Scripturii m'a umplut de mirare».

Celebru Boyle, întemeietorul chimiei experimentale, spunea că «alături de Biblie, toate cărțile omenești, chiar cele mai bune, sunt numai ca planetele, cari toate își primesc lumina dela soare».

Sf. Scriptură sau Biblia cuprinde și Noul Testament. De fapt Noul Testament este partea cea mai de seamă a Sf. Scripturi.

Este tocmai acea «Împlinire a Legii», despre care vorbea Mintuitorul, este religia creștină în sine. Noul Testament cuprinde cele patru Evanghelii : a lui Matei, Marcu, Luca și Ioan, faptele, Apostolilor, cele douăzeci și una de „Epistole” sau scrisori de învățătură creștinească și „Apocalipsul” lui Ioan, fantastică închipuire a Judecării Viitoare, a celei de a doua veniri. Noul Testament este cea mai strașnică concepție religioasă pe care a avut-o lumea. Este strașnică pentru că și Iisus a fost strașnic, a fost mare, după cum arată și marele teolog și filolog francez Ernest Renan care privindu-L pe Iisus numai că om a zis : „Ne îngăduim să numim cerească pe această sublimă ființă, care mai prezidă încă zilnic la soarta lumii, nu în înțelesul că Iisus ar fi absorbit tot ce-i divin, ci în înțelesul că Iisus e omul, care a făcut speța lui să însemne cel mai mare pas spre divin. În el s'a condensat tot ce-i mai bun și mai înalt în firea noastră”. Și mai departe : „Oricum va fi, Iisus nu va fi întrecut. Cultul Lui va întineri necontenit. Legenda Lui va stoarce din cei mai frumoși ochi lacrimi nesfârșite.

Suferințele Lui vor înduioșa sufletele cele mai tari, toate veacurile vor spune că, printre fiii oamenilor, nu s'a născut nici unul mai mare decât Iisus"

Rousseau mărturisește că „Sfințenia Evangheliei vorbește inimii sale", iar universalul Goethe spunea că „oricât ar înainta cultura, oricât de mult ar crește științele naturale în întindere și profunzime, poate spiritul omenesc să se desvolte oricât: tot nu va putea trece peste înălțimea și cultura morală a creștinismului, care scriește și strălucește în Evanghelie".

Caragiale nu pleca niciodată la drum fără a lua cu sine Noul Testament. Oamenii mari n'au trecut nepăsători pe lângă această carte, educatorii n'au nesocotit-o și noi învățătorii nu trebuie s'o neglijăm.

Iisus a fost cel mai mare învățător pe care l-a avut lumea și noi nu trebuie să nesocotim cartea Dumnezeușescului nostru Maestru. Învățătoarele și mai cu râvnă trebuie s'o citească. Ele au un îndoit rol în educațiune: sunt îndrumările generațiilor tinere și apoi îndrumătoare ale propriilor lor odrasle. Noul Testament strecoară în sufletul unei femei tocmai ce trebuie unei mame: pietatea, care e cea mai nobilă formă a blândei și e cu deosebire potrivită firii femeiești. Nu chipul femeii sprintare a fost motivul de inspirație a creatorului, de adevărată artă durabilă, ci chipul unei femei divine.

Biblia se găsește în comerț în diferite ediții. Mai des se întâlnește în edițiile „Societății Biblice Britanice", în orice limbă și se poate comanda la sed'u' Soc., Str. V. Lascar, 120, București. Costul unui exemplar variază între 200 și 700 lei, după condițiile tehnice de editare.

O biblie însă de multă claritate și precizie de limbă va fi aceea ce va apare încurând în traducția mult talentatului nostru scriitor, părintele Gala Galaction.

Noul Testament, publicat aparte, se găsește iarăși în diferite ediții. O traducție bună este a D-lui Cornilescu. Cea mai bună traducție însă făcută în limba noastră este a părintelui Gala Galaction. Costă 100 lei, Librăria Sococ, București.

2. A doua carte ce nu trebuie să lipsească de pe masa învăță-

torului este **Istoria Românilor**. „Trecutul este o lampă așezată în negura prezentului spre lumina viitorului” (Lămenais). „Nimic nu dezvoltă conștiința națională mai mult decât studiul istoriei naționale. Într’însa se oglindesc bunurile și relele trecutului și printr’însa ne ajutăm a îndruma viitorul spre țeluri prielnice națiunii. Istoria patriei ar trebui să fie pentru fiecare cetățean cartea de predilecție. Unde istoria patriei și Biblia au devenit cărțile de cetire ale familiei, acolo patriotismul e așezat pe baze solide. Patriotismul, ca și simțământul religios sânt totdeauna vii, când flacăra lor se întreține neconținut („Chestiunea Trandafirilor” — D. A. Sturza).

Și dacă patriotismul trebuie neconținut alimentat atât în sufletul elevilor cât și al cetățenilor, cum o va face aceasta învățătorul dacă nu se va alimenta cu prisosință el însuși mai întâi? Să se lase în nădejdea celor învățate în școală, ori în nădejdea celor cuprinse în manualul elevilor? Nu e prea puțin? Cunoștințele prăpădesc cu încetul. Cartea dacă o lași te lasă, și apoi ce se va face învățătorul, când va trebui să pregătească o conferință în legătură cu evenimentele ce se sărbătoresc? Ce va consulta? Va alerga să împrumute un manual? Dacă n’are de unde, ce va face? Atunci, desigur, va înșira vorbe goale, fără rost, făcând și pe alții să roșească de rușinea lui.

Cele mai bune manuale ce se pot utiliza, sunt următoarele două: a D-lui Iorga, scris pentru clasa VII-a secundară și a D-lui N. A. Constantinescu. Cea dintâi este opera de sinteză a marelui istoric potrivită după cerințele programei de liceu dând esențialul, însă un esențial de tot bogat, sistematic aranjat, îmbrăcat într’o frumoasă limbă literară. Viața poporului român e privită în toate formele ei de dezvoltare și manifestare.

Istoria D-lui N. A. Constantinescu, bazată pe tot ce s’a scris mai nou în acest domeniu, are și un bogat material de lecturi istorice, cari se pot utiliza în cursul complementar și chiar în cel primar. Manualul are și un număr de hărți care ajută de minune înțelegerea textului.

Ambele aceste manuale sânt scrise așa cum trebuie să fie scrisă o istorie, nu „într’un stil uscat ca colbul”, cum spunea Carlyle despre tratatele de istorie pline de pedanterie seacă.

3. Altă carte absolut trebuitoare învățătorului este **Geografia României**.

Dacă istoria națională este sufletul patriei, geografia este trupul ei» (G. Compayre).

A fi învățător și a nu avea un manual de geografie a țării tale, o istorie și un atlas, e cea mai mare lipsă de respect pentru misiunea ce singur ți-ai ales-o.

Bune tratate de geografie scriu: D-l S. Mehedinți, D-nii Murgoci și Popa-Burcă și D-l I. V. Luca.

D-l Mehedinți pare a se fi conformat maximei lui Compayre, ținând geografia cu istoria națională. Nu lipsește nici legătura cu pământul. Bogat ilustrate și executate în excelențe condițiuni tehnice de institutul de editură Socec, manualul pentru cursul inferior cât și cel pentru cl. VII, mai dezvoltat, în colaborare cu D-l Vâlsau, stnt un prețios mijloc de cunoaștere a bogățiilor și frumuseților țării. Manualul de cl. VII costă 145 lei.

În manualul D-lor Murgoci și Popa-Burcă se dă multă atenție geologiei. Frumoase bucăți de lectură geografică fac studiul placut și interesant. Autorii se bazează foarte mult pe cercetările francezului de Martonne, din care fac citate și reproduc fotografii.

De recentă apariție este manualul D-lui I. V. Luca în editura librăriei Saidman, Botoșani, pentru cl. VII 1.0 lei. E cel mai bun tratat de geografie din câte s'au scris în literatura noastră didactică. Pe lângă bucăți de lectură, mai are și interesante studii economice, cari ți dau o mai mare importanță și dezvoltare. Cuprinde și elementare cunoștiințe de cartografie, cari se capătă numai în șc. militare și cine nu are prilejul să treacă prin aceste școli rămâne profan în fața hărților de precizie, la scară mare, cu echidistanțe și curbe de nivel.

4. Învățătorul trebuie să mai aibă și un atlas geografic. Cel mai bun atlas geografic românesc este al D-lui general Teodorescu. lucrat artistic de institutul de arte grafice „Unirea” din Brașov. Ultima ediție are colaborarea prețioasă a D-lui N. A. Constantinescu, pentru hărțile istorice și costă 350 lei.

M. Bucur.

(Va urma)

PROFESIONALE**O etapă în lupta pentru drepturi.**

Congresul corpului didactic ce trebuia să se ție în zilele de 6 și 7 Decembrie a. c., s'a amânat. Majestatea Sa promite că va lua școala și slujitorii ei sub obăduirea Sa. Reducerile salariilor nu se vor face și la c. d.

Din ziare.

În vremurile acestea, când se simte mai mult ca oricând criza economică, sub a cărei apăsare geme întreaga țară, c. d. nu șovăește a-și afirma atitudinea față de atâtea încălcări ale drepturilor sale.

În lupta hotărâtă ce o duce, s'ar părea că acest corp scapă din vedere nevoile vitale ale țării. E o învinuire grătuită. Căci adevărul e altul.

În tot timpul c. d. a dat dovadă de cea mai mare cumințenie și abnegație. Deși toate guvernele ce s'au perindat, n'au putut ca să nu-și apere în primul rând interesele de partid, dăunând țara, c. d. rămâne cu credința că lucrurile se vor îndrepta și în spre bine.

Cunoscute ne sunt exemplele când câte 3-4 luni c. d. lucra cu salariul neplătit. Cerem nu dela țara care geme, ci dela acei ce-și iau angajamentul de a-i conduce treburile și de-a apăra drepturile fiecărui. Se cer sacrificii, dar ele trebuie să fie făcute din partea tuturor. Nu putem fi nepăsători atunci, când guvernele fac angajamente pentru a le călca. Apărarea țării implică și apărarea drepturilor noastre. C. D., armata activă din timp de pace și din timp de războiu, poate să fie disconsiderat? Nu, odată ce știut este, că istoria neamului s'a plămădit mult și cu sângele c. d. Și ca unul ce nu va sovăi în hotărâri, M. S. promite că ne ia sub oblăduirea Sa. Vom ști și noi să fim răbdători atunci când e vorba de trecerea impasului economic. Cuvântul regesc ne este sprijinul moral.

E singurul care ne mai poate amâna decepțiile noastre.

A. V.

Statutul

cassei de ajutor reciproc a membrilor corpului didactic din județul Soroca.

I. Înființarea și denumirea.

1) Se înființează pe lângă banca corpului didactic „Progresul” din județul Soroca o societate de membri ai corpului didactic cu numele: „Casa de ajutor reciproc a membrilor corpului didactic din Soroca”.

II. Scopul și durata.

- 2) Scopul casei este:
 - a) Acordarea ajutorului bănesc moștenitorilor decedaților membri ai casei,
 - b) Acordarea ajutorului bănesc membrilor, ce au pierdut capacitatea de muncă și nu-și pot câștiga existența,
- 3) Durata casei este nelimitată.

III. Membrii.

- 4) Numărul membrilor casei este nelimitat.
- 5) Au dreptul de înscriere toți membrii corpului didactic din județul Soroca: bărbați și femei, precum și cei ce îndeplinesc vre-o însărcinare în controlul și administrația școlară. Cei ce intră în învățământ ca titulari sunt obligați a se înscrie la casă în termen de 3 ani, iar suplinitorii în vârstă maximum 25 ani.

În mod excepțional, în primul an al existenței casei, se primesc ca membri toți învățătorii din acest județ, indiferent de vârstă, pentru cei transferați din alte județe se dă un termen de înscriere de un an după stabilirea în județ, neținându-se seama de vârstă.

IV. Îndatoririle membrilor.

- 6) Odată cu cererea de înscriere fiecare membru depune o taxă de 20 lei, iar imediat după admitere mai depune în capitalul social o cotizație de 200 lei.

În fiecare an adunarea generală va fixa cuantumul cotizației.

7) Cassa intră în acțiune îndată ce numărul membrilor ei ajunge la 20.

8) În caz de moartea vreunui membru, fiecare societar varsă, în timp de o lună dela data încunoștiințării, cotizația fixată.

9) Incasările și plățile se fac de administrația băncii „Progresul” prin liberare de chitanțe și bonuri.

10) Pentru neplată a cotei stabilite se percepe o amendă de 10⁰/₀ dacă nici după o amendă nu se achită cota în timp de 3 luni, membrul vinovat se consideră demisionat.

11) Fiecare societar declară consiliului de administrație cui să-i se dea, în caz de moarte, ajutorul. Aceste declarații pot fi schimbate oricând.

12) Membrii cassei, cari au pierdut capacitatea de muncă, lucru recunoscut de comisia medicală specială prevăzută de legea învățământului, se scutesc de vărsămintele ce urmează și primesc îndată 50⁰/₀ din ajutorul bănesc cuvenit, iar după moarte se dă celor în drept restul de 50⁰/₀.

V. Capitalul cassei.

13. Capitalul cassei este format din:

- a) Vărsămintele hotărâte de adunarea generală și depuse de membrii cassei — anticipat cazurilor de moarte,
- b) Taxa de înscriere,
- c) Din dobânzi la capitalul societății,
- d) Donații,
- e) Serbări.

VI. Drepturile.

Acordarea și eliberarea ajutoarelor.

14) Au dreptul la ajutoare persoanele arătate în declarația membrului societar (art. 11), iar dacă nu s'a făcut asemenea declarație, moștenitorii întreținuți de el.

15) Mărimea ajutorului se calculează astfel:

Cuantumul cotizației stabilit de Adunarea Generală se înmulțește cu numărul membrilor cassei în momentul morții sau pierderii capacității de muncă.

16) După moartea membrului cassei, moștenitorii în drept sunt obligați a aduce la cunoștință Consiliului de Administrație

cazul de moarte a membrului în termen de un an de zile, înaintând actul de moarte, precum și actele privitoare la dreptul de ajutor. Pentru moștenitorii minori toate aceste obligații le au rudele sau tutorii lor.

17) Ajutoarele se eliberează îndată după ce moștenitorii prezintă dovezile cerute de art. 16.

18) Ajutoarele membrilor cari n'au lăsat moștenitori, precum și cele ce n'au fost, din diferite cauze, ridicate în timp de 3 ani, trec pe seama societății.

19) Sumele provenite din taxa de înscriere, dobânzi, donații, dela serbări și sumele neridicate formează un capital permanent al societății. Toate cheltuielile de administrație cad pe seama acestui capital. Restul banilor la finele fiecărui an, se repartizează astfel: $\frac{1}{3}$ la fondul de rezervă și $\frac{2}{3}$ la fondul de ajutorare pentru diferite cazuri ivite în viața membrilor societății.

Adunarea generală va determina modul de distribuire a acestor fonduri.

VII. Conducerea societății.

20) Conducerea casei cade în sarcina Administrației Băncii Corpului Didactic „Progresul”, controlându-se de cenzorii băncii.

21) Îndatoririle Consiliului sunt:

- a) Înscrierea membrilor
- b) Incasarea cotizațiilor
- c) Aprobarea și eliberarea ajutoarelor
- d) Păstrarea sumelor casei
- e) Convocarea adunărilor generale ordinare, anuale și extraordinare
- f) Intocmirea bugetului și darea de seamă anuală.

22) Pentru pagubele ce ar proveni din ziua membrilor Consiliului, este răspunzător Consiliul întreg.

23) Cotizațiile vărsate de membrii casei nu se restituie în nici un caz. Cassa are registre proprii.

24) Adunarea generală aprobă cheltuielile societății, stabilește cuantumul cotizației, modifică Statutul și rezolvă neînțelegerile dintre Consiliul de Administrație și membrii Societății.

Adunarea generală ordinară se ține odată cu cea a băncii «Progresul» și este convocată de Consiliul de Administrație.

Adunarea generală extraordinară poate fi convocată: a) de Consiliul de Administrație, b) de Comisia de Cenzori, c) de cel puțin 30 de membri.

Convocările pentru adunarea generală se fac cu minimum 15 zile înaintea adunării.

Adunarea este legal constituită, dacă se vor întruni minimum jumătate plus unul din numărul membrilor societari.

Dacă pentru prima adunare nu se întrunește numărul cerut, atunci se va ține o altă adunare peste 2 săptămâni și cu orice număr de membri.

Pentru modificarea statutelor de față se cere prezența la adunare a majorității membrilor înscrși.

26) Hotărârile Adunării se iau cu majoritatea relativă a voturilor.

27) Dacă numărul membrilor este mai mic de 20 persoane, cassa se lichidează dela sine, trecând toate sumele societății pe seama băncii corpului didactic «Progresul» în fondul de ajutorare al acesteia.

Calitatea de personalitate juridică a Cassei de Ajutor a fost recunoscută de Tribunalul Soroca prin sentința civilă No. 606 din 5 Oct. 1928.

Pagina subsecțiilor.

Dela o ședință subsecției Sauca.

Cercul Cultural «Dimitrie Cantemir» și-a ținut pe ziua de 23 Noembrie o ședință intimă la școala primară din satul Climăuți.

O discuție însuflețită și instructivă a fost prijeluită de cele două conferințe dezvoltate în ședință. Una a tratat despre principiile învățământului primar și aplicarea lor, cealaltă despre spiritul de solidaritate între învățători.

Referitor la subiectul celei dintâi, s'a căutat în prima linie să se fixeze înţelesul exact şi precis al fiecărui principiu şi să i se circumscrie valoarea lui aplicativă. Cu rădăcini adânci în pedagogia trecutului, subiecte de dese şi aprinse controverse, formulate şi experimentate de atâtea suflete ale şcolii, principiile acestea totuşi nu se bucură nici în timpul nostru de o tălmăcire unică şi generală. La sfârşitul discuţiei acestei chestiuni, o remarcă a unui coleg aduce triste reflexii în mintea fiecăruia. E vorba de faptul că frumuseţea teoretică a principiilor e departe de a ne demonstra valoarea lor practică, atâta timp cât şcoala primară trece prin multe şi dureroase lipsuri materiale, iar dorul de mai bine şi idealismul dascălului capitulează, neîntarinate, în faţa greutăţilor vieţii.

În atmosfera aceasta s'a trecut la cellalt subiect asupra spiritului de solidaritate. Discuţie prelungită şi activă. În afară de mici deosebiri de vederi şi păreri, se degajează din toată aprinderea acestei discuţii ceva comun tuturor. E convingerea că singurul remediu eficace pentru rănilor şi durerile noastre trebuie căutat numai în gruparea şi organizarea noastră profesională.

S'a mai lămurit încă un lucru. E vorba de acele neînsemnate contribuţii materiale ale membrilor pentru Asociaţie. S'a căutat a se tulătura dela început gândul şi pretenţia unor beneficii imediate în schimbul acestor contribuţii. Ne vom mulţumi şi cu satisfacţia convingerii că năzuinţele şi eforturile noastre izolate se însumează undeva într-o puternică voinţă creatoare, care va imprimă ritmuri energice pentru desăvârşirea organizării Asociaţiei noastre. Celelalte pentru mai târziu.

Cu aceste concluzii a luat sfârşit şedinţa. O mărturisire sfioasă îmi stăruie pe buze. Aveni motive să nădăjduim şi credem că anul şcolar în curs îl vom încheia cu un plus preţios la capitolul pregătirii noastre profesionale, iar Asociaţia va putea înregistra un aport convins şi eficient.

Correspondent

Subsecția Braicău.

În prima ședință din acest an al subsecției A I., de-a Elisabeta, din sub președinția d-lui Mihail Bologa, în prezența și sub stimulenta d-lui subvizor D. Suveica, s'a ridicat și discutat interesanta chestiune a autocontrolului în învățământ.

S'a desemnat și o comisiune, care să studieze și să propună în viitoarea ședință modalitatea introducerii în viață a acestui deziderat, ce-și face - timid și precaut - loc în conștiința dascălilor dornici de muncă.

Rezultatele promit a fi foarte interesante.

S'a mai hotărât ca neînțelegerile dintre învățători să fie apalinate de către juriul de onoare.

Subsecția Colova.

În ședința din 30 Noembrie a. c. a cercului Nicorești, de sub președinția D-lui Gr. Grigoroșovici, s'a relevat nevoia de a se crea, pe lângă școli, biblioteci p. copii. Aceasta în vederea formării gustului de citit la viitorii cetățeni și gospodari.

Interesant ar fi să vedem și realizări practice.

A fost ales ca președinte al subsecției d-l Ilarion Bărlădeanu.

Sunt motive de crezut că această subsecție va fi una din cele mai active. S

Dela ședința subsecției Vadu-Râșcu.

În ședința de 7 Decembrie a. c. a subsecției, s'a discutat o interesantă propunere a d-lui A. Mardare de a se admite unui număr mic de săteni să asiste la ședința intimă a cercurilor culturale (în afară de critica lecției). Prin aceasta s'ar desrădăcina credința sătenilor, cum că învățătorii se adună «pentru petreceri.»

Prin această metodă s'ar urmări și o latură social-educativă. Se știe, doar, că după fiecare ședință de cerc cultural se ține și alta a subsecției, cu care ocazie se discută chestiuni profesionale: despre bancă, cassa de ajutor, despre ajutorarea vreunui coleg căzut la greu etc. În felul acesta li s'ar demonstra sătenilor, prin fapta învățătorilor, necesitatea solidarizării în viața socială, în vederea îmbunătățirilor de traiu.

Ar fi interesant ca subsecțiile din județ să-și dea părerea în această privință.

Correspondent

Banca Corpului Didactic „PROGRESUL” din Județul Soroca

Darea de seamă

pe luna Noembrie 1930.

No. art.	Denumirea conturilor	Solduri din 1929	Rulamentul în 1930				Solduri la 1 Decem.
			D E B I T		C R E D I T		
			Luna curentă	De la Inceputul anului	Luna curentă	De la Inceputul anului	
ACTIV							
1	Casa	2169	282030	12480445	565070	12444317	39297
2	Imprumuturi acordate	2420598	302300	5794609	132548	4892308	3412899
3	Avea mobilă	1	—	4360	—	—	4361
4	Avansuri	175757	139763	1537390	23537	1395303	317844
5	Impozit pentru Stat	—	5153	23564	—	—	23564
6	„ „ plătite p. depun.	—	—	3049	—	—	3049
7	Cheltuieli de Ad-tie	—	16755	143201	—	—	143201
8	Sumele la inst. de cred.	566599	—	2844700	—	3095599	315000
		3165124	745501	22830618	721155	21730537	4159215
PASIV							
1	Capital Social	2186700	3600	133900	8900	623100	2675900
2	Taxa de înscriere	—	—	—	—	1340	1340
3	Fond de rezervă	10972	—	—	—	15568	26540
4	„ „ ajutor	16979	—	28000	—	31137	20116
5	„ „ construcție	—	—	—	—	45000	45000
6	Depuneri	725481	93119	1551529	96622	1757468	931420
7	Sumele tranzitoare	14276	4750	106204	—	98057	6129
8	Casa de aj. reciproc	94084	—	276382	220	322780	14048
9	Debânzi pe a. c.	24927	130	5329	9482	325478	345076
10	„ „ p. v.	—	—	—	10721	67212	67212
11	Profit net din 1929	91705	—	91705	—	—	—
		3165124	101599	2193049	125945	328714	4259215
			847100	25029067	847100	25029067	

Președinte V. CIUBOTARU

Contabil T. DOLGHI

Președinte V. CIUBOTARU

Contabil T. DOLGHI

Informațiuni.

În conf. cu hotărârea adunării generale din Aprilie 1930, toți membrii Băncii sunt obligați să se înscrie și la Cassa de ajutor (bineînțeleș dacă îndeplinesc condițiunea termenului și a stării sănătății).

Tu toate cererile de intrare la Cassa de Ajutor, venite dela August încoace și acelea cari vor mai veni, trebuie să fie neapărat însoțite de un certificat de starea sănătății, eliberat de un medic oficial. În cazuri dubioase, solicitanții vor fi trimiși unui medic din orașul Soroca, după indicația Consiliului de Administrație.

Toți aceia cari au trimis cereri neînsoțite de certificatul cerut, sunt rugați a-l trimite neîntârziat. Altfel, cererile nu pot fi satisfăcute.

D-nii inv. cari trimit polițe prin poștă, sunt rugați a le completa și a le timbra așa, cum s'a indicat de către Bancă prin revistă.

Membrii Băncii, neînscrși în Cassa de Ajutor au nevoie, la contractarea împrumuturilor, de girant.

Soția defunctului învățător Gh. Vâscov dela școala Zgurița a fost condamnată de Curtea cu Jurați la 10 ani muncă silnică. S'a dovedit că D-na în chestiune și-a otrăvit soțul.

Ajutorul cuvenit din partea Cassei de Ajutor a fost înmănat d-lui V. Vâscu, inv. la Cernoleuca, d-sa fiind tutorele copiilor minori ai răposatului.

Asociația inv. bucovineni lucrează cu succes la înființarea unui sanatoriu la Vatra-Dornei. Cotizația e de 1000 lei.

Asociația Inv. din jud. Storojineț aranjează în vacanța Paștilor 1931 o excursie la Constantinopol. Cheltuelile sunt evaluate la suma de 4500 lei de fiecare participant.

Pagina Librăriei C. D.

DOMNULE PREȘEDINTE

Având în vedere rezultatele din acest an ale Librăriei Corpului Didactic, rezultate la cari a contribuit în cea mai largă măsură o parte din D-nii învățători ai județului, cu onoare Vă comunicăm și propunem următoarele:

La începutul sezonului, Consiliul de Administrație, inspirat de sugestiile Adunării Generale, a la apelat D-nii învățători din centrele mai importante ale județului pentru înființarea centrelor de desfăcere. Nu toți au răspuns la apelul Asociației, dar suntem mulțumiți că cei ce au apreciat acest apel ne-au dat cel mai larg concurs.

Propunem să se aducă mulțumiri D-lor: Simion Bilinschi - Marculești, N. Sandu - Vertlugeni, S. Ganea - Târnova, V. Bocu - Prodaneștii-Noi, G. Iurcișin - Briceni, V. Guja - Rogojeni, M. Ursu - Cuhurești, I. Stiuca - Niorcani, V. Vășinschi - Rediu-Mare și V. Reabințev - Văsoca.

Toți aceștia au condus centrele de desfăcere și suntem satisfăcuți de modul cum au știut să se achite de însărcinarea grea ce-au avut.

Deasemenea, să se aducă mulțumiri tuturor D-lor învățători cari au ajutat, individuală distribuirea manualelor de curs primar.

Între aceștia d-l V. Dominte de la școala «Aleinikov» e în frunte.

Conducătorul Librăriei PAVEL BACALĂM

8 Decembrie 1930.

D-lui Președinte al Consiliului de A-ție a Băncii «Progresul»

9 Decembrie 1930

Consiliul de Administrație al Băncii „Progresul” la act cu sinceră bucurie de spontană și energică contribuție a d-lor învățători, la bunul mers al librăriei noastre. Tovarășii se cunosc la drum și sinceritatea se atestă prin fapte. D-nii colegi cari și-au dat obolul lor de contribuție la prosperarea întreprinderii, s'au

**dovedit a fi bunii tovarăși și sinceri pioneri al
organizării noastre profesionale.**

**Consiliul le aduce, prin subsemnatul, vîlle
sale mulțumiri.**

Președinte V. CIUBOTARU

Librăria Corpului Didactic își pune toate eforturile spre a
avea tot de ce e nevoie pentru școală. Astfel librăria s'a aprovi-
zionat cu hărți geografice în număr considerabil, are la îndemână
totdeauna cărțile de curs primar și secundar și un asortiment foarte
mare de rechizite școlare, imprimate, registre, calendare etc.

S'au adus diferite cărți pedagogice și literare cari pot fi
vândute și în credit. D-nii Învățători din județ pot cere să li se
expedieze prin poștă. În acest caz în comandă vor specifica modul
de plată: contra ramburs sau în credit. Când cărțile sau materialul
didactic se procură în credit, e nevoie de o poliță subscrisă în or-
dinul Băncii «Progresul», iar într'o declarație aparte se va arăta
în câte rate să se achite.

D-nii Învățători vor găsi în Librăria noastră toate cărțile ne-
cesare pentru examenul de definitivat.

Atragem atențiunea că în Librărie se găsește în vânzare:
«CALENDARUL GOSPODARILOR pe anul 1931» de I. Simio-
nescu, prof. Univ.

Pagina Revizoratului.

I. M. I. P. cu ord. No. 165190/930, având în vedere starea financiară, a hotărât ca să se suspende plata prevăzută de art. 139 din lege, pentru concediile ce s'au aprobat, până la noi dispozițiuni.

II. Având în vedere că unele conducătoare de grădini de copii fac numai trei ore pe lecțiuni pe zi, spunând că nu sunt dispozițiuni în această privință, rugăm a se conforma întocmai art. 81 din regulament pentru aplicarea legii învățământului primar, făcând zilnic cel puțin patru lecții.

III. Serviciul I. P. Chișinău aplică mai multe pedepse învățătorilor din acest județ.

Printre motivele pedepselor enumerăm: inducerea în eroare a S. I. P., neglijență în întocmirea actelor justificative, necuviințe în corespondența oficială, neglijență în îndeplinirea îndatoririlor legale, netrelegeri dintre colegi, etc.

2) D-lui Relișchi Vasile dela școala Cotiugeni - Mari cu ord. No. 116099/930 al M. I. P., în urma sentinței Comisiei de Judecată No. 231 din 8 Iunie 1930, i se aplică pedeapsa «transferarea la școala primară din Marienfeld, postul I, județul Cetatea - Albă, deoarece s'a făcut vinovat de nereguli și neglijență față de școală, ocupându-se cu **diverse afaceri** cari l-au sustras dela datorie.

Toți membrii Corpului Didactic din județul Soroca sunt rugați de noi a-și face pe deplin datoria față de școală, respectând legea și regulamentul ei, precum și ordinele autorităților școlare pentru a nu suferi consecințe ca cele de mai sus.

IV. Cu deosebită satisfacție sufletească dăm mai jos numele și pronumele învățătorilor, cari s'au relevat cu deosebită muncă, depusă în școală, apreciată de organele de control și căror D-l Director Ministerial al Basarabiei cu ord. No. 27222/930, înreg. la No. 981/930, le aduce «Mulțumiri»:

1. Mașchevici Maria	de la șc. Nr. 1 fete Soroca.
2. Sacara Claudia	" " " Nr. 2 " "
3. Dominte Vasile	" " " Nr. 1 mixtă "
4. Brin Constantin	" " " " " " "
5. Ferenc Constantin	" " " " " " "

6. Steclă Vera	dela	șc. Bujărăuca.
7. Madonici Ion	" "	Cosăuți, p. cor școlar.
8. Dreab Iu'ia	" "	Căinari - Vechi.
9. Bădiu Speranța	" "	Florești,
10. Maximciuc Anatolie	" "	Cot.
11. Namalovan Serghie	" "	Salcea.
12. Dencicov Ștefan	" "	Bârnova.
13. Coșciug Nina	" "	Nădușita.
14. Bucataru Valentina	" "	Baroncea.
15. Flocosu Grigorie	" "	Nădușita.
16. Danilov Gheorghe	" "	Calarașăuca.
17. Sfetencu Vasile	" "	Otaci - sat.
18. Coculski Elena	" "	Elisabeta.
19. Cașintev Alexe	" "	Tau.
20. Stopanu Ecaterina	" "	Popești de Sus.
21. Mihăilă Elena	" "	Trifăuți,
22. Vodeaninc Haralambie	" "	Vertiugeni - sat.
23. Vodeaniuc Alexandra	" "	" "
24. Rusnac Maria	" "	grădina de copii Nr. 2 Soroca.
25. Sfecle Petre	" "	școala Bujărăuca.
26. Orhei Zinovie	" "	Pohoarne.

Activitatea școlară a acestor învățători este desfășurată pe anul școlar 1929 - 1930.

Pentru conformitate

Subrevizor școlar ION V. CUȚULAB

T a b l o u

de învățătorii cari au subscris câte 1200 lei pentru imobil, cu arătarea sumei reținute sau vârsate până în Octombrie 1930 inclusiv.

Numele și pronumele	Școala	₹	Numele și pronumele	Școala	₹
Arama Simion	Popești N.	800	Cobet Eremia	Hârtop	900
Anghelescu Gh.	Codreni	100	Ceban Luchian	Socol	800
Alexeev Iacob	Vorâncău	900	Ciornea Gh.	Sauca	800
Ameținschi D.	Zăluțeni	900	Ciornea Liuba	Sauca	800
Avenarius Olga	Nădușita	800	Corcodeț Ion	Palanca	100
Amorariței E.	Poiana	800	Chiroșca Ion	Târa	100
Brin Constantin	Soroca	1200	Cracana Elena	Hârbova	600
Bâgu Ion	Climăuți	800	Cuțulab Ion	Volovita	100
Buga Gh.	Temeliuți	900	Caldare Th.	Baroncea	700
Buga Teodosia	Timiliuți	900	Coșciug Petru	Nădușita	800
Barta Marta	Zgurița	700	Coșciug Nina	Nădușita	800
Belinschi Simion	Marculești	900	Cveatcovschi S.	Cașunca	800
Bolgar Petru	Liub in	900	Cioci Nicolae	Târa	700
Beldiman A. d-ra	Cuhur. S.	800	Cojocar Mihail	Oclanda	800
Bologa Teodor	Hârtop	900	Calistru Ilarion	Cobălea	800
Bologa Maria	Hârtop	900	Cebotarencu F.	Dărcăuți	300
Bodiu Nadejda	Vadu-R.	700	Cebotarencu A.	Dărcăuți	800
Bucataru Liuba	Sauca	800	Cveatcovschi E.	Racovăț	800
Bacinschi Olga	Sauca	800	Cernei Gh.	Cricicăuți	800
Bursacovschi A.	Sauca	800	Cernei Nadejda	Cricicăuți	800
Bolgar Vsev.	Climăuți	600	Chiriac Gh.	Malcăuți	600
Bucataru Val.	Baroncea	800	Căpățina Nic.	Trifănești	600
Bărcă Ilie	Tătăruși V.	800	Căpățina E.	»	600
Bagrii Ion	Poiana	600	Ciobanu T.	Rublenița	600
Bărladeanu I.	Chetrosu	800	Dascal Alex.	Cuhur. J.	900
Bacalâm Nic.	Dărcăuți	800	Draguța Ștefan	Antoneni	600
Bolgar Maria	Climăuți	700	Dubinschi N.	Cenușa	800
Ciubotaru Vas.	Soroca	600	Dominte Vasile	Soroca	500
Coșciug Mihail	Cerepcău	700	Dominte Zin.	»	500
Cuțulab Dum.	Popești	900	Dolghi Teodor	»	400
Chilat Vasile	Marculești	900	Ferenț Alex.	Cuhur. S.	900
Chilat Ecaterina	Marculești	900	Ferenț Olga	»	900
Crăciun Tim.	Voron. Sl.	900	Fotescu Natalia	Lunga	900
Colomei Th.	Nimereuca	900	Fotescu Gh.	»	900
Comarovschi V.	Coșernița	900	Florescu Sofia	Nădușita	800

Numele și pronumele	Școala	Le	Numele și pronumele	Școala	Le
Flocoșu Grig	Nădușita	800	Moraru Maria	Putinești	900
Filipenco Platon	Climăuți	800	Moraru Iosif	"	900
Ferinț Const.	Soroca	500	Moraru Virgin.	"	900
Guja Vasile	Rogojeni	800	Moldovanu V	Lunga	700
Guja Iustin	Vascăuți	600	Maximciue An.	V. Rașcu	800
Grosu Melania	Popești	900	Mardare Maria	"	800
Grigorovici G.	Nicorești	900	Mardare A.	"	800
Guja Maria	Coșernița	900	Melnic Gavril	Climăuți	800
Galearschi Th.	Climăuți	800	Melnic Elena	"	800
Guleac Vlad.	Climăuți	—	Matcovschi V.	Zgurița	800
Goraș Ion	Moșană	200	Maximciue D.	Climăuți	800
Gumenăi Ion	Corbul	100	Martân Gh.	Hârbova	800
Ghețiu Gh.	Tătăruși N.	800	Marinescu Ion	Prajila	600
Grimalschi V.	Tarigrad	800	Maluda Vasile	Cobălea V.	800
Cheorghita E.	Briceni	600	Martin R. I.	Coșmirca	800
Găina Ion	Șalviri V.	800	Martiniuc D.	Briceni	600
Hrițcu Grigore	Popești S.	900	Navroțchi T. E.	V. Rașcu	700
Harbur Simion	Cobălea V.	800	Nestorov C-tin	Cenușa	800
Izvoreanu Ax.	Popești J.	900	Nour Pelaghia	Cobălea V.	800
Izvoreanu Val.	"	900	Nicolaeva Vera	Climăuți	800
Jvanetchi Paras	Climăuți	800	Namalovan S.	Salcea	100
Iurcișin Ion	Moșană	600	Nestor Eugen	Parcani	800
I. Ștefărta Eliz	Sestaci	800	Neguleanu N.	Climăuți	700
Irodoiu Afan.	Veriujeni	900	Odobescu E.	V. Rașcu	800
Jitarcu Teod.	Ciornol.	800	Pavelcu Ion	Ciornița	900
Jereghie Eug.	Lunga	700	Ploșnița Mihail	Vascăuți	900
Josanu Mihail	Chetrosu	800	Pascaru Claudia	Marculești	700
Loghinescu E.	Soloneț	900	Porucic Teodor	Dubna	900
Lupașco Tim.	Bagrinești	900	Pomană-Pot S.	Cuhurești	900
Lupașcu Paras	"	900	Popovschi G.	Rublenița	800
Lepilov Vasilisa	Vadu-R.	800	Prandetchi N.	Hârtop	900
Luca Elisabeta	Climăuți	800	Pohila Anton	Marculești	600
Luța Vladimir	"	800	Popazu An-dru	Stoicani	800
Loghinescu Gr	Domulug.	600	Polihovici Nina	Visoca	800
Lupulciuc M.	Hârbova	200	Popovici Ioan	Soroca	500
Luchian Const.	Marculești	600	Romanciuc Ș.	Macareuca	900
Mihalache V.	Văscăuți	900	Romanescu Ș.	Cotova	900
Mihalache Eug	"	900	Revencu Ion D	Prajila	900
Muscinschi G.	Prajila	900	Revencu Ana	"	900
Muscinschi V.	Zarojeni	600	Revencu A-dru	"	400
Moraru Dionis.	Putinești	900	Roman Paras.	Dubna	700
			Revencu Maria	Cerltna	900

Numele și pronumele	Școala	₴	Numele și pronumele	Școala	₴
Reznițchi Pinhos	V. Rașcu	800	Sacaru Petru	Salviri V.	800
Rusu Maria	Nădușita	500	Stajila Teodor	Hârbova	800
Revencu A-dru	Ghiu dești	800	Stratan Grigore	Visoca	700
Rudeanu Pavel	Trifănești	400	Sacara Ion	Soroca	500
Revencu Teodot	Florești N.	600	Sacara V-le	"	500
Revencu Var.	"	600	Ter ețchi Gordei	Mârzești	900
Rusu Ion	Soroca	500	Terlețchi M.	Vertiujeni	800
Soroțchi A-dra	Mârzești	900	Tafuni Maria	Moșană	700
Spătaru Eugen	Ciornița	900	Tafuni Procopie	Florești sat	900
Suveica D-tru	Popești J.	300	Tersin Emilian	Cuhurești j.	900
Sacara Eugenia	Salviri N.	900	Tonu Ion	Cernoleuca	700
Solcanu Manoil	Putinești	900	Tăuleanu E.	Hârbova	600
Stefanov Teod.	Slob. Vor.	900	Tocană V-le	Rosietici V.	600
Staver Ana	Nimereuca	900	Trifon Teodor	Cobălea V.	500
Șulman Bercu	Vertiujeni	900	Țurcan Grig.	Șuri	800
Supelniac Eus.	Hârbova	600	Taminschi Olga	Briceni	600
Scorțescu V-le	Baroncea	800	Ursu Mihail	Cuhurești	900
Secrieru Ana	Dominteni	700	Vacalov Teodor	Ciornița	900
Secrieru Zah.	"	700	Vacalov Vera	"	900
Șaramet Mihail	Domulug.	800	Vodeaniuc A.	Vertiujeni	900
Șfecla Petru	Soroca	900	Vodeaniuc H.	"	900
Serboiu Ion	Țipordei	700	Vdovie Onisie	Prajila	900
Socolovschi P.	Moșană	900	Vâșcu Vasile	Cernoleuca	800
Sociurca Au'on	Van iia	800	Voleanschi P.	Drochia	700
Sciuca Ion	Niorcani	800	Voiteu A-dru	Căitânești	800
Stefărta Maria	Sestaci	700	Vescu Isidor	Coșmirca	700
Semendiaev A.	Coșmirca	800	Vranceanu T.	Dărcăuți	600
Sedlețchi Mihail	Drochia G.	800	Vataman A.	Soroca	600
Stefănescu E.	Briceni	400	Zaț Haia	Mărculești	900
Soimu Ion	Stoicani	800	Zaharcu Moisei	Nimireuca	900

Poșta Asociației.

Subsecției Frumușica

Abonamentele la reviste nu le-am primit.

Chestiunea imobilului, fiind definitiv și favorabil rezolvată de Adunarea G-lă Asociației, nu mai comportă discuție principială. Acum ne aflăm în stadiul executării unui deziderat vechiu, pe indelete și definitiv formulat.

Subsecției Rediu-Mare.

1. Respectăm orice părere și suntem dispuși a lua în considerație orice propunere. Dar, totodată, mai mult credit și din partea D. V., acordat conducerii Asociației, ar fi ceva natural și ar folosi acțiunii comune. Cazul a fost «serios» cercetat. Că este «primul sau ultimul caz», va arăta — o viața. Noi nici un moment nu ne-am gândit să vârm mîna în buzunarul cuiva. Am făcut un simplu apel la cei ce pot înțelege nevoia altora. Incolo, liber este fiecare să d'spună.

Ne doare, însă, f. mult că suspectați și jigniți acolo, unde ar trebui mai multă încredere reciprocă și înțelegere colegială.

În asemenea condițiuni, lista D. V. vom fi nevoiți a v-o restitui, chiar dacă o vom primi.

2. Cunoaștem precis, că Revizoratul își face pe deplin datoria în ce privește salarizarea. Întârzierea se explică prin jena financiară generală a Statului.

3. În ce privește modalitatea achitării salariilor propusă de D. V., chestiunea privind întreaga învățătorime din județ și chiar din țară, ar fi nelogic să intervenim atîta timp cît nu se știe părerea întregii învățătorimi interesate.

Vechii subsecții Prajila.

V-ați împărțit în două. Asta o știm. Nu știm însă la care din cele două mîștenitoare a rămas vechiul drapel: însuflețirea, inițiativa, solidaritatea. S'au a trecut, prin ereditate spirituală, la ambele?

D-lui V. B. din O. Subterfugii, dragă.

**D-lui Președinte al Subsecției, în care n'au
semnat toți p. imobil.**

Nu se poate! Toți învățătorii titulari din acest județ sunt obligați să subscrie p. imobilul lor.

Și nu numai moralicește!

Ne-am unit cu toții într-o tovărășie și suntem datori să mergem până la capăt, Cei ce vreau să se lase de tovărășie în mijlocul drumului și în fața unui hop mai greu, dau dovadă... dar refuzăm să credem că printre noi pot exista egoiști de această natură.

Pot fi unii, cari să ezite, să mai stea la gânduri. Cu atât mai plăcută ne va fi revederea, când ne vom regăsi iarăși pe acelaș drum.

Pe aceștia, însă, **li asigurăm în mod formal și public, că nu li se va trage sărăcia din obolul ce vor da, alături de toți colegii, pentru o casă comună.**

După cum nimeni, **dar absolut nimeni**, nu s'a ruinat când a plătit, în rate lunare de 100 lei, cei 5000 lei capital social p. Bancă, sau cei 600 lei p. familiile colegilor decedați. În schimb atâția și atâția s'au folosit, și se vor folosi, la vreme de nevoie și spre satisfacția noastră a tuturor, de roadele solidarității noastre.

De cumpărarea imobilului sunt legale, fără jertfe în plus, și alte realizări: hotel p. învățători, internat, bibliotecă, muzeu etc. Librăria și banca nu mai pot și ele să hoinăriască prin case străine. ca niște copii ai nimănu.

Și apoi chiar dacă, prin imposibil, s'ar găsi cineva care să socoată că n'are nevoie de toate acestea, îl întrebăm: îl lasă conștiința să stea la o parte, cu brațele încrucișate, când toți colegii se trudesă să învingă o povară prea grea?

Domnule Președinte de Subsecție! Vă întrebăm și pe D. V. V'ați făcut în această privință întreaga datorie?

D-lui Gh. D., președintele subsecției Otaci. Știrile aduse de D. V. ne bucură.

D-lui V. C. din C. I-am dat curs.

D-lor S. V. și L. D. din com. B. Am intervenit în termeni energici.

Poșta Băncii și a Cassei de Ajutor.

D-lui G. din N. Atitudinea D. V. e de netreles

D-lui N. L. din Ș. 1. În conf. cu hotărîrea Adunării G-le a Băncii și a Cassei de ajutor (cetiți rezumatul dezbaterilor în Solidaritatea No. 4-5-1930), învățătorii până la vârsta de 35 au avut dreptul să se înscrie în termen de 2 luni, în Cassa de Ajutor, dar cu condițiunea de a plăti cota cuvenită și pentru cele 3 decese din trecut, adică suma de 6.0 lei.

2. Spre a face să vă treacă „enervarea”, vă putem șterge din rândurile membrilor, dacă veți face cerere p. aceasta.

3. Sumele reținute nu se înapoiază (vedeți art. 23 al Statutului).

D-lui D. J. din V. Datele privitoare la stagiul D. V. în învățământ le-am luat dela Revizorat.

D-lui Ș. D. din A. Un nou împrumut se poate acorda numai după achitarea completă a datoriei vechi.

Poșta Revistei.

D-lul B. Ch. Articolul D. V. nu se va publica. Avem mai bune. Chiar D. V. puteți produce altele mai bune.

D-lui I. P. din C. În numărul viitor, căci a întârziat. Măgulirea e reciprocă.

D-lul Gh. A. din C. Idem,

D-lui A. A. din B. Minunat, Vă înscriem din oficiu printre colaboratorii mai activi ai revistei. Așteptăm și articole.

D-lui M. U. din D., „Idealistii” D. V. n’au fost încă consultați în amănunt. Credem că li se potrivește mai mult numele de «optimiști». Idealismul este o dispoziție sufletească activă, dinamică. Pornind dela constatarea realității nesatisfăcătoare, el exprimă năzuința către mai bine și se valorifică prin acțiune corespunzătoare. Idealismul puțin se sinchisește de neajunsurile mediului, cari pentru el nu sunt decât un stimulent activ.

Câtă vreme optimismul fără idealism este un fenomen static și, în împrejurările de azi, duce de obicei la încrucișarea brațelor.

Societatea noastră are nevoie de o combinație de optimism și idealism. Primul dă încredere, secundul forțe creatoare.

Un examen excepțional de capacitate pentru învățători.

Ministerul instrucțiunii a aprobat un examen excepțional de capacitate pe care urmează să-l depună atât normaliștii căzuți în sesiunile trecute cât și ajutorii de învățători care au acest drept.

Ministerul a fixat și următoarele lucrări pedagogice, literare și istorice din care vor fi interogați candidații:

- 1) Din pedagogie: *Indrumarea vieții* de Forster tradusă de N. Pandele.
- 2) Din literatura română: «Balade și idile» de G. Coșbuc.
- 3) Din istorie: «Din trecutul nostru» de Al. Vlahuță.
- 4) Disciplina științifică: «Anatomia și fiziologia omului cu aplicațiuni la igienă».

(Dimineața, 13 Dec. 1930.)

Din ziare aflăm, că d-l N. Costăchescu, Ministrul Instrucției Publice, a declarat ziariștilor următoarele:

„Vă autorizezi să scrieți că gradațiile corpului didactic au fost înscrise în bugetul anului viitor”,

Se știe că ziarele, chiar cele guvernamentale, anunțaseră mai înainte cum că gradațiile noi ale corpului didactic nu vor fi prevăzute în buget pe 1931 și că această chestiune a fost obiectul agitației îndreptățite a Asociației G-le și anunțată în programul Congresului din 6 și 7 Dec

Încă o biruință a Asociației!

**Dorim tuturor colegilor sărbători fericite,
prilej de reculegere sufletească și de întărire
a gândurilor întru cele bune.**

Asociația I. S.

D-lul

Lucreia D. Tru

Scoală

Oficiul

Jud. Borocea

Titlu *Solidaritatea*

Subiect *Reviste pedagogice din Basarabia;
Corp didactic;
Învățământ școlar - Basarabia;
Pedagogie - Basarabia;
Educație;
Literatura română*

Descriere *"Solidaritatea" (1923-1940; 1942-1944). Buletin al Asociației Învățătorilor, secția județului Soroca. Apare lunar din 14 ianuarie 1923 până în 1940. Din februarie 1923 apare cu subtitlu "Organ al Asociației Învățătorilor din județul Soroca", iar din 1932 apare cu subtitlu "Organul Asociației Corpului Didactic din județul Soroca". Este unica publicație pedagogică care își reia apariția în anii războiului, editându-se lunar din 1942 până în 1944. Revista acordă o mare atenție prestigiului învățătorului în școală și societate, precum și obligativității învățământului, programelor școlare și perfecționării lor continue. Acest număr este complet, conține tabele, poate fi consultat fizic.*

Editor *Biblioteca Națională a Republicii Moldova*

Contribuitor *Gasca, G. (fond.);
Secara, Vasile (red.);
Iov, Dumitru (red.)*

Data *2009*

Tip *Text/Periodice vechi*

Format *text/xml;
image/tiff*

Sursă *Solidaritatea: Organul Asociației Corpului Didactic din județul Soroca.- Soroca: Tipografia "P. Litvac", 1930.- An. 7, Nr.10-12.- Oct. - Dec.- 52 p.*

Limbă *ro*

Acoperire *Sec.20;
Basarabia*

Drepturi *Document cu acces liber*